

O. Glumčević, kako je sveto živio tako je sveto i preminuo na dan Gospe od Andela, 2. VIII. 1839, u dubokoj starosti od 90 godina. Odmah nakon smrti narod ga je počeo zazivati u pomoć i častiti kao sveca. Pripisuju mu se mnoge mlosti, koje bi bile dobivene njegovim posredovanjem, naročito ozdravljenja od groznice. Bezbrojni su vjernici pohodili i obilzili njegov grob, te je već i istrošeno kamenje oko njega. O. Petar Bačić god. 1884, za vrijeme svojega gvardijanstva, popravio ga je i uredio. Kad se je ploča uslijed velikog lizanja, opet rasklimala, O. Albert Bukić iz Šibenika kao župnik god. 1923—24 dao je grob ponovno popraviti. O. Bačić žali, što se nijesu pobilježile milosti, koje su dobivene njegovim zagovorom. Svjetuje, da bi se to učinilo unaprijed, da bi se pozvalo sve one koji su što dobili, zazivajući njega u pomoć, i sve pobilježilo sa svima okolnostima, pa da bi se mogao započeti proces za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Onda završuje: »Naša čast, naša slava, a osobito slava Božja hoće da iznesemo, po tačnom izvidu, na javu one milosti, koje Bog pobožnim bolesnicima dijeli po odvjetoivanju Glumčevića Fra Joze«. ¹⁰⁸

6. O. A l f o n s T a l a j a . — Ovaj dobri Otac jest jedan od sjajnih primjera kako Bog u redovnički stalež pozivlje i osobe u odmakloj dobi. O. Talaja uvijek je bio dobar, ali je redovničko zvanje osjetio oko tridesete godine života. Rodio se u Sinju god. 1833 od vrlo dobrih roditelja. Otac mu Petar bio je subrat (confrater) naše provincije. Imao je još jednoga brata Nikolu, trgovca u Sinju. Srednje škole učio je privatno u Trogiru. Tu je učio i slikarstvo. Kad je narastao, vratio se kući i pomagao bratu u

¹⁰⁸ Nekrolog, 95. Važno je što O. Bačić tu još bilježi: »God. 1867, kada je u grobnicu O. Glumčevića pokopan O. Fr. Aleks. Šuman, radnik pok. Andrija Milković našao je na prsima kostura pokojnoga O. Glumčevića Propeće od žutoga mjeda saliveno, a drvo-križ od vlage istrunio. Zamolio je tada prisutna tute gvardijana i druge redovnike, da mu dadu to Propeće. Gvardijan ga dao. On ga pridao svojoj svasti pok. Pavici Čavčić. Ova ga oprala, očistila. Mnogi su ga nosili na sebi za 6—10 dana, govorili po jedan dio Ružarija i pokojnom Glumčeviću 1 Očenaš, i mnogi ozdravili od groznice. Pavica je umrla 1921 od 100 godina. Propeće drži njezina bratana Domica Čavčić. Neka uzdrži to Propeće, rekao sam joj, da ga na smrti povрати u sakristiju«.